

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XV. Die Febrvarii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

lum diem sine linea, seu sine acri vsque ad effusum sanguinem sui verberatione transigebat. Cibus illi longè abiectissimus; nullus, ne in supremo quidem morbo, culcitrę aut linea superlebilis pro lecto usus; vita denique longè asperima; mors vero longè suauissima & placido somno persimilis.

P. HERMANNVS BAVING.

Germanus
Coloniæ 14.
Feb. 1656.
atatis 81.
Soc. 61.

CVM Rheni inferioris Provinciam gubernaret, ac alias, Magistros impensè hortatus est, ut inter discipulos Angeli Custodis cultum studiosè

propagarent. Angelica illi in vultu & animi sui semper compote, nec vñquā turbari viso serenitas. Ter quotidie ut minimum coronam B.V. recitabat, idque constanter. Paupertas semper cordi illi fuit quam maximè. Vnde non nisi per paucos, eosque nullius elegantiæ libros in cubiculo est passus. Breves illas temporis particulas, quæ incantis ferè pereunt, orandi supplemento implebat. Vnde quando cubiculo egrediebatur, vel per collegium aliquod se conferebat, Laureanas B.V. Litanias recitabat, quod minima etiam temporis analicta prudens colligeret, ne perirent, eademque hac arte rediceret pretiosa.

Ang. custodi.
B.V.

Hora
B. V.

Exa-

Conf.
volte
Dei

Hisp.
Salv.
15 F.
xta
Soc.
An

Zel.

Fax

XV. DIE FEBRVARII.

FRANCISCVS DE ANDRADA NOVIT.

Nouitius
Vlyssiponæ.
15. Feb. 1569.
Morientium
cura.

Morit.

Morit.

MAgnum illi ante initam etiam Societatem, eorum qui supremo in agone agunt, enixè iuandorum ardor & studium fuit. Sagaciter illos inuestigabat, Crucifixi Christi signo, & candelabris instructus, & inuentos persegitè ad Sacraenta hortatus, eaque agens, quæ illi articulo à peritis adhibentur. Vnde si quis ad extrema venisset, aiebant vicini tempus esse ut puer (id est Franciscus) accersatur. In Societate duorum tantum annorum totidemque mensium intervallo fuit, cum peruenit ad mortem tantà opinione virtutis, ut Rector datus ad B. Borgiam literis disertè scriperit; neminem pari cunctorum motu ac desiderio post conditum collegium obijisse, idque meritò, inquit, pro eo quantum in illo Dei erat. Ingenium illi acutum & acre. Sed illud ita perdomuit, ut

instar hebetis duei se fineret, acuens ingenium nobiliore core virtutis è Diuina voluntate suspensa. Innocentem carnem flagris & cilicijs attrebant. Ad sui contemptuē petebat, ut posset clām chartis inscribere quidquid de ipso mali nosset: velle se chartas illas dissimilanter spargere, ut repartæ ab omnibus legerentur. Ne vestem nouam accipere cogeretur, supplex de genibus & manantibus libertim lacrymis deprecabatur. Moneri optabat adeò ut in hoc genere nihil se illi simile hactenus legisse vel audisse diceret eius in tyrocinio Magister. Nunquam vel in re levissima debuit admoneri. Ad hoc pro industria vrebatur illo libello, qui postea repertus est, in quo quidquid admonitionis ab ullo vñquam accepisset adnotabat, ut caueret. Oculis vauum, alterumve pedem pro limite circumscriptis; nec excedebat, nisi necessitas perurgebat. Assueuerat ad dextrum Iesum, ad sinistram MARIAM cogitare,

Paupertas.

Obed.

Medefia.

gitare; ac velut in medio eorum ubi
que attente versari. Christi tormenta
in horas partitè distributa colebat.
Gratulabatur Dei Matri, quod à Deo
tot esset ornamenti inclita: in con-
scientiam singulis horis, sèpè quartâ
quauius hora parte introspiciebat. Ex-
amine particulari admirabili constan-
ti & industriâ vtebatur ad suam vo-
luntatem diuinâ subigendam; eamque
diuinâ intra quartam quamuis horæ
partem quinquies, intra horam vici es-
submittebat. Inde voluntatem totam
in diuinâ collocarat, mirabili & ama-
bili tranquillitate. Inde illi morienti
amor Dei & obedientia pro responsa
fuit, quidquid ab eò quæreretur.

P. I O S E P H V S A C O S T A.

Hispanus
Salmanticens.
15 Feb. 1599.
ætat 60.
Soc. 45.
Angelus.

Zelus.
Fux.

Quator Germanorum suorum
Societatem ingressorum exem-
plo; quintus ipse Societati nomen de-
dit; natu illis minor non item ingenio,
& virtute. Rheticâ primum, deinde
Theologicas disciplinas cum dignita-
te explicuit. Atque hisce intento aiunt
adfuisse Angelum specie cælo dignâ,
qui Iosephi conclaue ingressus, & ac-
censam facem manu gerens; sic, aiebat,
tu in Indijs resplendebis. Et simul videri
desijt, ac audiri. Eâ face, spectaculo-
que inexpectato accensus, ac plenus
manantium vbertim ab oculis la-
chrymarum, se totum offerebat in ho-
locaustum D eo. Ita æstuantes redditæ
sunt à B. Franciso Borgia Societatis
vniuersæ Praeposito literæ, quibus in
Indiam destinabatur. Paruit illicè,
cælestis genij, ac Angelicæ facis arden-
tis memor: & Limam anno 1572. ap-
pulsus, præclara ibi gessit pro domo
Dei; etiam contra quandam nescio
cuius conditionis Theologiae Profes-
sorem, qui callida muliercula fami-

liaritate deceptus, credebat se ab An-
gelo diuina doceri, fore Regem atque
Pontificem, imò legislatorem & Sal-
uatorem mundi; iamque maiorem
Apostolis ac Angelis omnibus se sibi
esse persuadebat. Hic à sacris quæsi-
toribus ad rogum damnatus est. Iose-
phus autem in scholis, in concionali
pulpito, in consilijs, in eius Provinciæ
gubernatione, in scribendis libris pre-
clarè suo functus officio, nil tamen de
orandi spacijs decerpebat; imò ves-
peri quotidie addebat, bene longum
orando tempus duceus. Claudij Gene-
ralis inuitatu, & iussu in Hispaniam
redux, Boëticam & Aragoniam Pro-
vincias, demum Vallisoletanam Do-
mum, denique Salmanticense Colle-
gium rexit, ac vixit; vir integritate,
orandi studio, facundiâ, doctrinâ va-
riâ, labore assiduo, consilio, dexterita-
te tantus quantum in India, & in
Hispania summi quique suspex-
runt.

P. F R A N C I S C V S A N T O N I V S.

Præclarè meritis in ponendis So-
cietatis in Sardinia fundamentis:
item in Germania contra hæreticos.
MARIA Augustæ concionator, con-
fessorius eiusdē, & B. Stanislai Koſkæ,
ac Edmundi Campiani fuit; & Augu-
stæ quidem per annos 36. Honorum,
& otij hostis, nec villo aulæ splendore
languescens in operibus pietatis.
Quotidie præter illud quod ipse cele-
brabat, vni sacro intererat: flexis ge-
nibus diuinum officium, officium
B.V. & litanias è menstruorum Patro-
norum suorum nominibus concinna-
tas quotidie recitabat.

Lusitanus
Madriti 15.
Feb. 1610.
ætat. 75.
Soc. 33.
Confessarini

Oratio.

P. PETRVS
MATURVS.

Gallus Lug-
duni. 15.
Feb. 1611.
ætat. 66.
Soc. 47.
SSS. Trinit.

Mors.

Despiciensientiâ sui, & suauissimâ er-
ga Sanctissimam Trinitatem te-
neritate pietatis dignus memorâ &
imitatione. Sæpè quotidie, sed matu-
ritatis horis potissimum, & in recitan-
do S. Athanasij symbolo, augustum
illud mysterium memorâ repebat;
quo tempore redundabat illiquesatis
in animo cælestibus illis delicijs, quæ
in illum ex æterno fonte manabant,
ad eō ut nota iam domi ea patris pie-
tas, propè neminem non excitaret ad
idem mysterium augustius percolen-
dum. Aiebat identidem dulcem sibi
è vita migrationem futuram, eò quod
in domo Sanctissimæ Trinitati dedi-
cata (id enim est nomen Collegij
Lugdunensis) de vita statione ad
domum Dei abiret. Et abiit matu-
rus cælo.

P. ANTONIVS
SUCQUET.

Belga Pari-
fisi. 15. Feb.
1626.
ætat 51.
Soc. 29.
Charitas.

Inspiratio-
nes.

B. V.

Collegiorum, domus Probationis
& Prouinciae totius religiosâ re-
tione, modeltiâ, miraque pietate
laudatus. Aiunt illum olim puerum
in plateis medijs se rixantibus viris
immiscuisse ac positis humili genibus,
aperto capite, pacem ut inter se ini-
rent obsecrassfe. Illustre quoddam iu-
bar se menti eius cordique infundebat
identidem, in quo ea videbat, quæ
religioni sibi ducebat in schedulas
non referre. Vnde liber ille, quem
æternæ vitæ viam inscripsit, emicuit.
Eum ille librum singulis DEIPARÆ
temporis donauit, ut in sacrario pere-
grini illum legerent. Eiusdem Virginis
memoriæ conseruanda rosarium illi

ferè ad manus erat, cùm domi forte
per ambulacra, vel quocumque itaret.
Mechliniæ célébrem à miraculis B.
Virginis ædem pedes prius adibat.
quām Collegium accederet, cùm
istuc veniret Prouinciæ iam tum Pre-
positus. Romam à Prouincia missus
Procurator, pretiosissimum itineris
tam longinqui & laboris pretium du-
xit, Lauretanam Virginem, cùm ve-
niret, cumque rediret, religiosè in-
uisisse. Id quod cum faceret magnopè
per toto animo recrearus; Bene eſſ,
aiebat socio, quicunque nunc casus eue-
niat, nihil deinceps recuso. Si noua illi
vestis obtruderetur, ad illam humili-
tate veluti expiandam, primo quoque
tempore ad culinam descendebat, ollis
perpurgandis operam diligentiamque
accommodans. Aegros quotidie, cum
præfet visitabat. Ex oblatis eleēmo.
Elegemus, lynnis partem suam, & quidquid no-
stris è Via viatici supererat, pauperi-
bus destinabat. quo in genere fuit
exemplis pluribus singularis erga Reli-
gioſos & alios; nullum sine subsidio
dimitti volens, licet bis in die rediret
ad petendum. Perpetuus illi capitidis
dolor, ab ea quam semper alebat cum
Deo consuetudine natus, ut putant,
illum extinxit Parisijs, Româ in Bel-
gium redeuntem. Ibi inter præstantia
virtutum illi arriculo maximè con-
fertanearam documenta, diem æter-
num in iis corpore hic relicto; quod
ille adeō inclementer habuit semper
ieiunijs, vigilijs prolixè productis,
asperitate ciliciorum, crebritate fla-
grorum, ut dorsum verberibus sœui-
tate nimiâ contusum & lacerum sepiùs
chirurgi manibus eguerit, ne pericu-
lum illi exitiumue accerferet.

Humilit.

Eleemosyns.

Mortif.

P. MI-

P. MICHAEL
SONNET.

Gallus Ni-
uerii 16.
Feb. 1629.
ætat 69.
Soc. 41.
Humilitas.

Confessio
accutata.

Oratio.

Silentium.

PRO innocentia ac sancto habebat hunc virum fama communis. Secundam ac tertiam Grammaticę Scholam per annos undecim exercevit iam Sacerdos. In suavibus aspirationibus toto pectori, in lacrymas totis oculis sepius soluebatur, maximè si peccata fatentes audiret. Unde ad illum confluabant plures, ut sua peccata fletuarent, sualque lacrymas illius lacrymis invitarent. In suam conscientiam bis terue quot hebdomadis expiandam attentè introspiciebat, dimidiæ horæ interuerso ad id præstituto. Tum demum quæ per illud spacium in se comperta charra comitiferat, ne memoriam fugerent, dolenter, & sepius fusis lacrymis confessario fatebatur. inde illi religiosa semper citra villas umbras tricalque conscientia. Dignum in horis Canonice pensum æstu incenso, voce pietatis teste, nec parcus temporis, exequebatur; duabus etiam tribusque horis ei nonnumquam datus, quod conceptum exploreret incendium; quod etiam in diuino Sacrificio, è Sacrificantis gestu, voce, modestia corporis elucebat. Otio suo nunquam abusus est; pijs laboribus foris, domi verò legendo ac orando Deo intentus. Legum apices Religiosè constanterque obseruabat; quos intersilem adeò cordi illi fuit, ut ne supremo quidem in morbo ealge solui voluerit, signo quopiam, aut nutu, verborum loco vñs. Panum sub genu 30. annos habuit, cuius demum vi ad extrema deductus est, inter admiran-

da, ut aiebant Medici, plusquam communis patientiæ documenta, cum concretus ille tumor ferro variè tractaretur. Moriens gratias egit Societati, & rogatus ut Patribus documenti aliquid commendaret, instituti amorem, & pia in familiari congressu colloquia enixè commendauit. Atque hoc illi inter nos extremum fuit.

Patientia.

Pia collaq.

P. IODOCVS MAYE-
RING, ET ANDREAS
MARTINI COAD.

HOS è tamplu extractos hæretici Germani Sueci milites Rubeaci in Alsacia occisi Rubeaci. 1634. IESVM, & MARIAM pronunciantes cauillis accepti, hostante hæretico, ut ea nomina porrò invocarent, moxque addente; Non audiit MARIA: non venit: non potest. Moriendum illis sacrificulis aiebant, quicquid suam MARIAM inuocarent. Et verò MARIA eis tessera fuit. Nam ut primum clatâ voce ficiariorum quispiam exclamauit; Sancta MARIA! mox Iodoco in capite iam ante ferreâ sclopi militaris fistulâ percusso, & saucio, certatum coxendicem gladijs confodere: inde illi siccam per dorsum ad pectus adegere; & ille IESVM, ac MARIAM vocans, animam dedit. Andrea Martini post lethale vulnus inflictum, fissum illicè securi caput. Hæc odio fidei patrata cum ex ijs quæ dixi licet colligere, tum ex eo, quod Ioanni horum socios pepercit miles, cum interrogatus Ioannes num & ipse de Sacerdotibus esset; se fatorem non Sacerdotem esse dixisset.

IESVS.
MARIA.

Fides.